

Chambre des Représentants

SESSION EXTRAORDINAIRE 1958.

29 JUILLET 1958.

PROPOSITION DE LOI

créant un Fonds spécial belge (F.S.B.) accordant une dotation annuelle au Congo Belge et au Ruanda-Urundi pour la lutte contre les fléaux qui menacent la santé des populations indigènes.

DÉVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS.

Cette proposition a été introduite le 5 mars 1958. La dissolution des Chambres l'ayant rendue caduque nous la réintroduisons au début de cette législation en rappelant les motifs qui l'inspirent. Elle vise à créer un Fonds spécial belge (F.S.B.) accordant une dotation annuelle, à charge du budget métropolitain, en faveur des populations indigènes du Congo Belge et du territoire sous tutelle du Ruanda-Urundi.

L'objectif visé par cette initiative parlementaire consiste dans l'extension et la généralisation, dans les dits territoires, des moyens de lutte contre les principaux fléaux menaçant encore les populations indigènes à savoir : la tuberculose, le paludisme, la mortalité infantile, la lèpre.

**

Cette proposition de loi fait suite à un voyage effectué en juillet et août 1956, par une délégation de la Commission des Colonies de la Chambre des Représentants. Celle-ci accomplit, pour la première fois, un voyage à travers le Congo Belge et le Ruanda-Urundi. Le programme comportait, entre autres, une étude minutieuse de l'organisation médicale et de nombreux problèmes que posent encore les maladies tropicales.

Ces délégués visitèrent particulièrement les unités médico-chirurgicales, les sanatoriums, les léproseries, les dispensaires et laboratoires.

Kamer der Volksvertegenwoordigers

BUITENGEWONE ZITTING 1958.

29 JULI 1958.

WETSVOORSTEL

houdende oprichting van een speciaal Belgisch Fonds (S.B.F.) voor toekenning van een jaarlijkse dotatie ten gunste van Belgisch-Congo en van Ruanda-Urundi ter bestrijding van de ziekten die de gezondheid van de inlandse bevolking bedreigen.

TOELICHTING.

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

Dit voorstel werd op 5 maart 1958 ingediend. Daar het ingevolge de Kamersontbinding verviel, dienen wij het bij de aanvang van de huidige legislatuur opnieuw in, daarbij herinnerend aan de redenen waarop het is gesteund. Het beoogt de oprichting van een speciaal Belgisch Fonds (S.B.F.) voor toekenning van een jaarlijkse dotatie, ten laste van de moederlandse begroting, ten gunste van de inlandse bevolking van Belgisch-Congo en van het trustgebied Ruanda-Urundi.

Dit parlementair initiatief heeft ten doel bij te dragen tot de uitbreiding en de veralgemening in bedoelde gebiedsdelen van de middelen ter bestrijding van de belangrijkste ziekten die de inlandse bevolking nog bedreigen, namelijk tuberculose, malaria, kindersterfte, melaatsheid.

**

Dit wetsvoorstel is het gevolg van een reis die, in juli en augustus 1956, door een afvaardiging van de Kamercommissie voor de Koloniën werd ondernomen. Het was de eerste maal dat deze een reis door Belgisch-Congo en Ruanda-Urundi aflegde. Het programma omvatte onder meer een grondige studie van de geneeskundige organisatie en van de talrijke problemen die nog, in verband met de tropische ziekten, gesteld zijn.

De afvaardiging bezocht inzonderheid de genees- en heelkundige centra, de sanatoria, de verplegingsinrichtingen voor melaatsen, de dispensaria en de laboratoria.

Rentrés en Belgique, ils publièrent un document qui soulignait, auprès de nombreuses personnalités, l'importance des maladies endémiques et leurs conséquences sur l'ensemble de la population.

Comme conclusion, ce rapport préconisait la création d'un Fonds Spécial de Santé.

Le document précité et sa conclusion furent d'ailleurs approuvés par l'ensemble de la délégation de la Commission des Colonies de la Chambre qui s'était rendue en 1956 au Congo Belge et au Ruanda-Urundi.

D'autres collègues de la Chambre des Représentants, membres des trois partis traditionnels, ne manquèrent pas également de nous approuver.

Au début de 1957, ce document fut envoyé à M. Buisseret, Ministre des Colonies.

Trois parlementaires, membres de la Commission des Colonies, à savoir : MM. Rombaut, Lahaye et Willot, furent alors désignés pour discuter, avec M. le Ministre des Colonies et son Administration, de la mise au point de cette proposition.

Plusieurs réunions eurent lieu, d'abord sous la présidence de M. le Ministre, ensuite avec les hauts fonctionnaires du service médical.

Lors de la discussion du budget à la Commission des Colonies de la Chambre, ce problème fut longuement examiné. Nous extrayons, en effet, du rapport rédigé par M. Demuyter, le passage qui en fait état (*Doc.*, n° 741, session 1956-1957, n° 2, p. 13) :

« Le problème de la santé publique a longuement retenu l'attention de la Commission. Le vœu exprimé par la délégation de notre Commission qui a visité, l'an dernier, nos territoires d'Afrique, tendant à la constitution par la Belgique d'un Fonds spécial pour intensifier la lutte contre les maladies tropicales, a fait l'objet d'une étude par les services du Département. L'élaboration du projet sera poursuivie de concert avec les membres délégués de la Commission. »

Quelques jours après la Chambre entamait, en séance publique, la discussion de ces budgets.

Au cours de cette discussion, l'un des membres préconisa la création, à l'occasion du 50e anniversaire du Congo Belge, de ce Fonds spécial pour la promotion de la santé des indigènes.

Dans sa réponse, M. Buisseret, Ministre des Colonies, à la séance du mardi 2 juillet (voir *Annales Parlementaires* n° 90, session 1956-1957, p. 30, de la Chambre des Représentants), accueillit favorablement notre suggestion.

« En ce qui concerne l'intervention en faveur du Fonds spécial des maladies tropicales, je tiens à préciser que je considère comme une heureuse initiative le projet de créer un Fonds spécial des maladies tropicales à l'occasion du 50e anniversaire de l'annexion du Congo par la Belgique. Je ne manquerai pas de soumettre cette proposition à mes collègues du Gouvernement.

» Dans l'intervalle, je l'ai fait étudier au point de vue technique, parfois même avec la collaboration des membres de la Commission des Colonies, qui se sont spécialement intéressés à la question. J'espère arriver à convaincre le Gouvernement de faire un tel geste. »

Suite à cette déclaration, M. le Ministre Buisseret proposa à MM. Lahaye, Rombaut et Willot, députés, d'effectuer une mission à travers le Congo et le Ruanda-Urundi, en vue de préciser les données du problème et d'établir un plan de lutte à longue échéance.

Na de terugkomst in België werd een document gepubliceerd, waarin de aandacht van de bevoegde instanties gevestigd werd op de omvang van de endemische ziekten en de gevolgen daarvan op de bevolking in haar geheel.

Tot besluit prees dit verslag de oprichting aan van een speciaal Gezondheidsfonds.

Voormeld stuk en zijn besluit werden overigens goedgekeurd door al de afgevaardigden van de Kamercommissie voor de Koloniën, die zich in 1956 naar Belgisch-Congo en naar Ruanda-Urundi had begeven.

Andere collega's van de Kamer der Volksvertegenwoordigers, leden van de drie traditionele partijen, hebben ook niet nagelaten hun instemming te betuigen.

Begin 1957 werd dit stuk gezonden aan de heer Buisseret, Minister van Koloniën.

Drie leden van het Parlement, tevens lid van de Commissie voor de Koloniën, met name de heren Rombaut, Lahaye en Willot, werden toen aangeduid om met de heer Minister van Koloniën en zijn Bestuur de uitwerking van dit voorstel te bespreken.

Verscheidene vergaderingen hadden plaats, vooreerst onder het voorzitterschap van de heer Minister, vervolgens met de hoge ambtenaren van de geneeskundige dienst.

Tijdens de bespreking van de begroting in de Kamercommissie voor de Koloniën werd dit vraagstuk langdurig onderzocht. Uit het verslag, opgemaakt door de heer Demuyter, lichten wij inderdaad de passus die er melding van maakt : (*Stuk* n° 741, zitting 1956-1957, n° 2, blz. 13) :

« De Commissie hield zich langdurig bezig met het probleem van de volksgezondheid. De diensten van het Departement hebben een studie ter hand genomen ingevolge het feit dat de afvaardiging van onze Commissie, welke vorig jaar onze Afrikaanse gebiedsdelen heeft bezocht, de wens te kennen heeft gegeven dat door België een speciaal Fonds wordt ingesteld voor een krachtiger bestrijding van de tropenziekten. De uitwerking van het desbetreffende ontwerp zal, in samenwerking met de afgevaardigde leden der Commissie, worden voortgezet. »

Enige dagen daarna, zette de Kamer, in openbare vergadering, de behandeling in van deze begrotingen.

Tijdens deze bespreking stelde een der leden voor, dat ter gelegenheid van het 50-jarig bestaan van Belgisch-Congo een speciaal Fonds voor de geneeskundige verzorging van de inlanders zou worden opgericht.

In zijn antwoord ging de heer Buisseret, Minister van Koloniën, tijdens de vergadering van dinsdag 2 juli (*Parl. Hand.* n° 90, zitting 1956-1957, blz. 30, Kamer der Volksvertegenwoordigers) op ons voorstel in.

« In verband met de tussenkomst betreffende het Speciaal Fonds voor de tropische ziekten wil ik verklaren dat de oprichting van een speciaal Fonds ter gelegenheid van het 50-jarig bestaan van Belgisch-Congo een gelukkig initiatief is. Ik zal dit voorstel zonder fout aan de andere leden van de Regering voorleggen.

» In afwachting heb ik het uit technisch oogpunt doen bestuderen, soms zelfs met de medewerking van de leden van de Commissie voor de Koloniën die een bijzondere belangstelling hebben getoond voor deze aangelegenheid. Ik hoop dat ik de Regering zal kunnen overtuigen om dit gebaar te doen. »

Naar aanleiding van deze verklaring stelde Minister Buisseret aan de heren volksvertegenwoordigers Lahaye, Rombaut en Willot voor, een reis te ondernemen door Congo en Ruanda-Urundi om nadere gegevens omtrent het probleem te verzamelen en een programma op lange termijn op te stellen.

Nous sommes rentrés de cette mission plus convaincus que jamais des immenses possibilités dont on dispose pour la promotion de la santé des indigènes. Ce qui manque, ce sont les capitaux.

Si le Gouvernement acceptait de consacrer chaque année, pendant 10 à 15 ans, $\frac{1}{2}$ % du budget des Voies et Moyens métropolitain, il n'est pas exagéré de proclamer que plus de 100 000 indigènes seraient sauvés chaque année de la tuberculose, du paludisme et de la lèpre.

**

Nous rendons ici un éclatant et solennel hommage aux médecins, infirmiers, laïcs et missionnaires qui, depuis des dizaines d'années, œuvrent, au prix d'innombrables sacrifices, à l'amélioration de la santé des indigènes.

Un travail immense a été accompli dans l'organisation médicale, spécialement dans la lutte contre les fléaux endémiques. Certaines maladies sont en régression, voire même en voie de disparition. Un gros effort est réalisé dans le cadre du plan décennal en vue de doter l'ensemble du Congo Belge et du Ruanda-Urundi d'une organisation médicale moderne.

Nous signalons ici que le budget du Congo Belge et du Ruanda-Urundi consacre de 10 à 14 % de ses dépenses au service médical. Certaines provinces atteignent même 20 %.

Tout y est fait afin d'obtenir le maximum de résultats avec les moyens dont on dispose.

Peut-on demander un effort financier supplémentaire à charge de ces budgets? Peut-être! Soulignons cependant que le Congo Belge et le Ruanda-Urundi sont confrontés avec d'autres problèmes: économiques, sociaux, intellectuels et moraux qui exigent des investissements considérables.

**

Nous sommes donc revenus de nos voyages avec une double conviction:

D'une part, les dirigeants responsables font tout ce qui leur est possible pour améliorer la santé des indigènes. Il est presque impossible de demander financièrement beaucoup plus au budget du Congo Belge et du Ruanda-Urundi.

D'autre part, il reste beaucoup à accomplir pour développer les institutions médicales et lutter ainsi plus efficacement contre ces fléaux.

Les dépistages systématiques de la tuberculose effectués dans certaines régions révèlent une situation angoissante.

Les moyens de lutte restent insuffisants par rapport à l'ampleur du problème.

Le paludisme fait encore des ravages, particulièrement parmi l'enfance indigène. On compte encore des victimes par dizaines de milliers chaque année.

Certains spécialistes affirment même, pour les races des régions rurales, que le total des décès des enfants de 0 à 15 ans dépasserait 200 000 annuellement.

Dans son opuscule de 1955, *L'Organisation médicale au Congo Belge*, le Dr Duren, Inspecteur général de l'Hygiène et Conseiller médical du Département des Colonies, écrit:

« En 1954, la population indigène au Congo Belge est de 12 000 026 personnes, dont 9 384 000 habitent les régions rurales. La natalité est de 32 ‰ et la mortalité proche de 20 à 25 ‰ durant la première année. »

Na onze terugkeer waren wij meer dan ooit overtuigd dat er nog reusachtig veel kan gedaan worden voor de geneeskundige verzorging van de inlanders. Alleen het geld ontbreekt.

Indien de Regering bereid was jaarlijks gedurende 10 à 15 jaar $\frac{1}{2}$ % van de nationale Rijksmiddelenbegroting voor dit doel te besteden, dan zou men zonder overdrijving kunnen beweren dat jaarlijks meer dan 100 000 inlanders zouden gered worden van de tuberculose, de malaria en de melaatsheid.

**

Wij stellen het op prijs hier een plechtige en verdiende hulde te brengen aan de geneesheren en ziekenverplegers, zowel leken als missionarissen, die zich sinds tientallen jaren volledig opofferen in het belang van de verbetering van de gezondheid der inlanders.

Reusachtig veel werk werd reeds verricht inzake geneeskundige organisatie, speciaal inzake bestrijding van de endemische ziekten. Sommige ziekten verliezen veld of zijn zelfs bijna verdwenen. Een grote inspanning wordt gedaan in het kader van het tienjarenplan om in Belgisch-Congo en Ruanda-Urundi een modern geneeskundig apparaat tot stand te brengen.

Hier moet worden vermeld dat 10 à 14 % van de begroting van Belgisch-Congo en van Ruanda-Urundi bestemd is voor de geneeskundige diensten. Voor sommige provincies gaat het zelfs tot 20 %.

Alles wordt gedaan om met de beschikbare middelen het hoogst mogelijke rendement te bekomen.

Kunnen er nog meer kredieten uitgetrokken worden op deze begrotingen? Misschien! Toch moet worden onderstreept dat Belgisch-Congo en Ruanda-Urundi nog met andere economische, sociale, geestelijke en morele problemen te kampen hebben, die belangrijke investeringen eisen.

**

Wij zijn dus teruggekeerd met een dubbele overtuiging:

Enerzijds, dat de verantwoordelijke leiders al het mogelijke doen om de verzorging van de inlanders te verbeteren. Het is schier onmogelijk nog veel meer te eisen van de begroting van Belgisch-Congo en van Ruanda-Urundi.

Anderzijds blijft er nog veel te doen om de geneeskundige verzorging verder uit te breiden en om een doelmatiger strijd tegen de ziekten te kunnen aanbinden.

De systematische opsporing van de tuberculose in sommige streken heeft een angstwekkende toestand aan het licht gebracht.

De middelen blijven ontoereikend ten overstaan van de omvang van het probleem.

De malaria is nog verspreid, vooral onder de inlandse kinderen. Elk jaar vallen er nog tienduizenden slachtoffers.

Sommige specialisten beweren zelfs dat het totaal van de sterfgevallen onder de kinderen van 0 tot 15 jaar in de landbouwgebieden meer dan 200 000 per jaar bedraagt.

In zijn in 1955 verschenen boekje, *L'Organisation médicale au Congo Belge*, schreef Dr Duren, Inspecteur-generaal van de Hygiène en Medisch Adviseur van het Departement van Koloniën:

« In 1954 bedroeg de inlandse bevolking in Belgisch-Congo 12 000 026 personen, waarvan 9 384 000 in de landbouwgebieden woonden. Het geboortecijfer bedroeg tijdens het eerste jaar 32 ‰ en het sterftecijfer 20 tot 25 ‰. »

Il résulte de ces informations :

1° Que le taux de mortalité infantile, c'est-à-dire le nombre de décès d'enfants de 0 à 1 an est, en moyenne, de 22 ‰ pour toute la colonie;

2° Que le nombre annuel des naissances dans les régions rurales est de $9\,348\,000 \times 32 \text{ ‰}$ soit 299 136;

3° Que le nombre d'enfants de 0 à 1 an décédés annuellement est de $299\,136 \times 22 \text{ ‰}$ soit 65 802 enfants.

De nombreuses expérimentations au moyen d'insecticides nous prouvent que l'on peut, par la généralisation de la lutte contre le paludisme, réduire la mortalité infantile de 210 ‰ à environ 50 ‰.

La généralisation de cette expérience au Ruanda-Urundi a permis d'atteindre l'indice de mortalité 6,6 ‰, lequel se situe nettement en dessous de la moyenne de celui d'Afrique.

Ces quelques chiffres prouvent bien que seul le manque de capitaux empêche une lutte plus efficace contre le paludisme et la mortalité infantile. C'est pour cette raison qu'il existe encore, dans les régions rurales non désinsectisées, une mortalité aussi impressionnante.

La lèpre atteint encore plus de 300 000 indigènes. Et si l'organisation de la lutte contre ce mal est réelle, elle reste néanmoins insuffisante surtout dans les régions de l'Equateur et de la Province Orientale.

Résumons la double constatation que nous avons pu faire : d'une part, les budgets du Congo Belge et du Ruanda-Urundi consacrent le maximum de leurs ressources à la lutte pour la promotion de la santé et, d'autre part, d'immenses possibilités de lutte subsistent, des dizaines de milliers de vies humaines, plus de 100 000 probablement, pourraient être sauvées chaque année grâce à un complément de ressources.

Ces capitaux doivent être trouvés ailleurs qu'au Congo Belge et au Ruanda-Urundi.

C'est la raison pour laquelle nous suggérons, par la présente proposition de loi, qu'une dotation annuelle — $\frac{1}{2} \text{ ‰}$ du budget des Voies et Moyens de la Belgique — permette la réalisation de cette œuvre humanitaire.

Est-il impossible que, chaque année, nous prélevions sur notre budget belge 500 millions de francs, afin de sauver plus de 100 000 existences ? Nous ne le croyons pas.

La Belgique doit poursuivre son œuvre civilisatrice et humanitaire au Congo Belge et au Ruanda-Urundi. Non seulement la poursuivre, mais la compléter et la mener à bonne fin.

Cette intervention financière, importante pour le Congo Belge et le Ruanda-Urundi, reste cependant modeste pour la Belgique, étant donné l'importance du budget des Voies et Moyens (plus de 100 milliards par an).

Tous nos Rois depuis Léopold II ont souligné cette grave responsabilité de la Belgique. Au Congrès de 1920, S. M. le Roi Albert formulait les directives suivantes : « Pour assurer aux populations du Congo Belge et le bien-être et la richesse, il faut placer en premier lieu les mesures d'hygiène ».

Au Congrès de 1926, le même Souverain ajoutait : « Nous avons une grande responsabilité vis-à-vis des populations dont nous avons assumé le gouvernement. Nous devons défendre leur vie et préserver leur santé ».

Le Roi Léopold III et S. M. le Roi Baudouin Ier, actuellement régnant, ont l'un et l'autre, à de nombreuses reprises, souligné l'éminence de cette œuvre humaine entre toutes.

Uit deze gegevens blijkt :

1° Dat het kindersterftecijfer, d.i. het aantal sterfgevallen onder de kinderen van 0 tot 1 jaar, gemiddeld 22 ‰ bedraagt voor de gehele kolonie;

2° Dat het jaarlijkse aantal geboorten in de landbouwgebieden $9\,348\,000 \times 32 \text{ ‰}$ of 299 136 bedraagt;

3° Dat het aantal sterfgevallen onder de kinderen van 0 tot 1 jaar per jaar $299\,136 \times 22 \text{ ‰}$ of 65 802 bedraagt.

Uit talrijke proeven met insectendodende middelen blijkt dat men door de malariabestrijding te veralgemenen de kindersterfte van 210 ‰ tot 50 ‰ kan verminderen.

Dank zij de algemene toepassing van deze methode in Ruanda-Urundi heeft men een sterftecijfer van 6,6 ‰ kunnen bereiken, d.i. heel wat minder dan het gemiddelde cijfer van Afrika.

Uit deze cijfers blijkt wel degelijk dat alleen het gebrek aan kapitalen verhindert de strijd tegen de malaria en de kindersterfte beter te voeren. Daarom is het sterftecijfer in de niet van insecten bevrijde landbouwgebieden nog zo indrukwekkend.

Er zijn nog meer dan 300 000 melaatsen. Hoewel men de strijd tegen deze kwaal werkelijk heeft georganiseerd, blijft deze inspanning toch ontoereikend, vooral in de gebieden van de Evenaar en van de Oostprovincie.

Laten wij de dubbele bevinding die wij zopas hebben gemaakt samenvatten : aan de ene kant wordt het grootste gedeelte van de geldmiddelen der begrotingen voor Belgisch-Congo en Ruanda-Urundi besteed aan het bevorderen van de gezondheid; aan de andere kant valt er nog ontzaglijk veel te doen en zouden duizenden mensenlevens — vermoedelijk 100 000 — ieder jaar kunnen worden gered indien men over meer geld beschikte.

Deze kapitalen moeten elders dan in Belgisch-Congo en Ruanda-Urundi gevonden worden.

Daarom stellen wij in dit wetsvoorstel voor, dit menslievend werk tot stand te brengen door middel van een jaarlijkse dotatie, nl. $\frac{1}{2} \text{ ‰}$ van de Belgische Rijksmiddelenbegroting.

Is het werkelijk onmogelijk, ieder jaar van onze Belgische begroting 500 miljoen frank af te nemen om meer dan 100 000 mensenlevens te redden ? Wij geloven het niet.

België moet zijn menslievend beschavingswerk in Congo en Ruanda-Urundi niet alleen voortzetten, maar bovendien aanvullen en tot een goed einde brengen.

Deze financiële tegemoetkoming, die voor Belgisch-Congo en Ruanda-Urundi van groot belang is, is ten slotte voor België gering ten aanzien van het bedrag van de Rijksmiddelenbegroting (meer dan 100 miljard per jaar).

Sedert Leopold II hebben al onze Koningen op deze zware verantwoordelijkheid van België gewezen. Op het Congres van 1920 gaf Z. M. Koning Albert de volgende richtsnoeren : « Om aan de bevolking van Belgisch-Congo welzijn en welvaart te schenken moeten de gezondheidsmaatregelen op de eerste plaats komen ».

Op het Congres van 1926 voegde dezelfde Vorst eraan toe : « Wij dragen een zware verantwoordelijkheid tegenover de bevolkingen waarvan wij het bestuur hebben aanvaard. Wij moeten hun leven verdedigen en hun gezondheid vrijwaren ».

Koning Leopold III en de thans regerende vorst, Koning Boudewijn I, hebben beide herhaaldelijk gewezen op de grote waarde van dit bij uitstek menslievend werk.

**

En second lieu, qu'il nous soit permis de rappeler que depuis quelques années, dans les assemblées nationales et internationales, on parle beaucoup d'aide aux pays sous-développés. Un accord de principe est réalisé. Tous estiment que les pays plus aisés doivent sacrifier une partie de leur richesse en faveur des pays moins favorisés.

Certaines nations montrent l'exemple en ce domaine. La Belgique, elle aussi, fera son devoir.

Mais ne pensez-vous pas que c'est le Congo Belge et le Ruanda-Urundi que notre pays doit aider avant tout? A de nombreuses reprises, au cours de la discussion du budget des Affaires Etrangères et du Congo, les Ministres de tous les Gouvernements qui se sont succédé depuis quelques années ont parlé dans ce sens, ont souligné que la Belgique se devait de consacrer une intervention financière importante en faveur des pays sous-développés dont nous sommes historiquement responsables, à savoir: le Congo Belge et le Ruanda-Urundi.

Au cours de la réunion des Premiers Ministres de l'O.T.A.N. à Paris, M. Van Acker, Premier Ministre belge de 1954 à 1958, a souligné, lui aussi, le rôle que nous avons à remplir dans l'aide aux pays sous-développés.

Nous croyons qu'une partie de ces sommes ainsi envisagées ne pourrait avoir d'affectation plus heureuse que dans la généralisation de la lutte contre les fléaux que nous avons évoqués. Dans les circonstances actuelles, une aide fraternelle apportée généreusement et spontanément par la Belgique au Congo Belge et au Ruanda-Urundi aurait les plus appréciables conséquences. Quel sujet de fierté ce serait pour le peuple belge de pouvoir constater que, grâce à ses sacrifices et à sa générosité, il a contribué à la régession de telles calamités.

C'est pourquoi nous nous permettons, en ce moment, de présenter cette proposition au Parlement belge, confiant dans son heureux aboutissement.

**

Enfin, s'il en était encore besoin, une dernière raison. Nous fêtons en 1958 un grand jubilé: le cinquantenaire du Congo Belge. C'est, en effet, du 18 octobre 1908 que date la loi d'annexion ratifiant la Convention du 28 novembre 1907 par laquelle le Roi Léopold II cédait son domaine africain à notre pays. Ce jubilé coïncide avec l'Exposition Universelle de Bruxelles. La réalisation de la présente initiative n'apporterait-elle pas plus d'éclat à cette manifestation nationale si la Belgique pouvait attester à ses enfants d'Afrique, qu'à partir de ce jubilé d'or, une dotation annuelle assurerait la réalisation d'une œuvre grandiose entre toutes: la promotion de leur santé. Cette entreprise humanitaire serait à la fois le résultat d'un bilan de cinquante années d'action civilisatrice et le gage de relations fraternelles pour l'avenir entre la Belgique, le Congo Belge et le Ruanda-Urundi.

Lors de la discussion du budget du Congo en 1930, le Premier Ministre et le Ministre des Colonies proposait au Parlement l'acceptation des sacrifices nécessaires pour résoudre largement et généreusement le problème médical au Congo. Cette intention fut exprimée dans les termes vigoureux que voici: « C'est en nous attachant à faire reculer la souffrance, à réduire la douleur, à retarder la mort de ces indigènes, dont nous avons la charge, que nous aurons, j'en atteste le Parlement et la Nation tout entière, accompli la véritable œuvre civilisatrice du peuple belge ».

**

In de tweede plaats wensen wij op te merken dat men sedert enkele jaren in de nationale en internationale vergaderingen veel praat over hulp aan minder ontwikkelde landen. Een principieel akkoord werd bereikt. Allen zijn van oordeel dat de ruimst bedeelde landen een deel van hun rijkdom moeten afstaan aan de minder bedeelde naties.

Bepaalde landen geven in dit opzicht het voorbeeld. Ook België zal zijn plicht doen.

Maar moet ons land niet eerst en vooral Belgisch-Congo en Ruanda-Urundi helpen? Bij de bespreking van de begrotingen van Buitenlandse Zaken en van Congo hebben de Ministers van al de Regeringen die elkaar de jongste jaren zijn opgevolgd, herhaaldelijk in die zin gesproken, en hebben zij betoogd dat België tot plicht heeft zich een aanzienlijk financieel offer te getroosten ten gunste van de minder ontwikkelde gebieden, waarvoor wij tegenover de geschiedenis verantwoordelijkheid dragen, en met name: Belgisch-Congo en Ruanda-Urundi.

Tijdens de bijeenkomst van de Eerste-Ministers van de N.A.V.O. te Parijs heeft de heer Van Acker, Belgisch Eerste-Minister van 1954 tot 1958, eveneens gewezen op de taak die wij in het kader van de hulp aan minder ontwikkelde landen hebben te vervullen.

Wij menen dat een deel van de daartoe bestemde bedragen niet beter kan worden aangewend dan tot de veralgemening van de strijd tegen de gesels waarop wij hierboven hebben gezinspeeld. In de huidige toestand zou een broederlijk gebaar van milde en spontane hulpvaardigheid van België jegens Belgisch-Congo en Ruanda-Urundi zeer gunstige gevolgen hebben. Welk een reden tot fierheid zou het voor het Belgische volk zijn, indien het kon vaststellen dat het door zijn offers en zijn mildheid ertoe heeft bijgedragen deze onheilen terug te slaan.

Daarom hebben wij dit voorstel nu bij het Parlement ingediend en vertrouwen dat het er gunstig zal onthaald worden.

**

Ten slotte, voor zover dit nog nodig is, een laatste reden. In 1958 vieren wij het 50-jarig bestaan van Belgisch-Congo. Op 18 oktober 1908 werd immers de aanhechtingswet goedgekeurd ter bekrachtiging van de Overeenkomst van 28 november 1907, waarbij Leopold II zijn Afrikaanse bezittingen aan België overdroeg. Deze verjaring valt samen met de Wereldtentoonstelling te Brussel. Zou de goedkeuring van onderhavig voorstel deze nationale manifestatie niet nog meer luister bijzetten, indien België aan zijn onderhorigen in Afrika kon melden dat vanaf dit gouden jubileum een jaarlijkse dotatie zal aangewend worden voor verwezenlijking van een grootse taak: de bescherming van hun gezondheid. Dit menslievend werk zou de bekroning zijn van vijftig jaren beschavingswerk en een borg voor de broederlijke samenwerking in de toekomst tussen België, Belgisch-Congo en Ruanda-Urundi.

Tijdens de bespreking van de begroting van Congo voor het jaar 1930 stelden de Eerste-Minister en de Minister van Koloniën aan het Parlement een edelmoedige en ruim opgevatte oplossing van het geneeskundig probleem van Congo voor. Dit voorstel werd met volgende krachtige woorden voorgedragen: « Ik getuig voor het Parlement en voor het land dat het Belgische volk een echt beschavingswerk tot stand zal brengen door de strijd aan te binden tegen het lijden, de pijn en de dood van deze inlanders die ons zijn toevertrouwd ». Het Parlement gaf gehoor aan

Cet appel du Chef du Gouvernement fut entendu par le Parlement. Unanime, il vota, sans hésiter, une dotation de 50 millions de francs à laquelle le Ministre des Colonies ajouta les 100 millions de francs inscrits au budget extraordinaire pour 1930.

**

La proposition que nous vous soumettons doit compléter et généraliser cette œuvre. Nous sommes convaincus que le Parlement belge, unanime aujourd'hui comme hier, acceptera favorablement notre proposition.

Elle est présentée par des parlementaires des trois partis traditionnels et appuyée par un très grand nombre d'autres collègues qui n'ont pu, étant donné le règlement de la Chambre, la contresigner. Nous sommes donc convaincus que la Belgique tout entière, par la voix de ses institutions nationales, répondra à cet appel angoissé que nous lançons au nom de milliers et de milliers d'hommes qui, faute de soins suffisants, meurent encore aujourd'hui au Congo Belge et au Ruanda-Urundi.

C'est donc en toute confiance que nous vous soumettons notre proposition de loi.

Commentaire des articles.

Article premier.

L'article premier donne au « Fonds Spécial Belge » le caractère d'établissement public.

Nous proposons ce caractère d'établissement public afin de souligner l'importance du geste que la Belgique entend réaliser en faveur du Congo Belge et du Ruanda-Urundi.

Nous ne désirons nullement créer un organisme parastatal nouveau au Congo en plus de ceux qui existent déjà. Nous n'entendons même pas nous immiscer dans l'exécution de l'œuvre réalisée par le Fonds Spécial Belge.

Il est à côté du Gouvernement belge, du Gouvernement général du Congo belge et du Ruanda-Urundi, un grand organisme consultatif chargé de conseiller, d'étudier, de proposer, de promouvoir le plan d'action le plus efficace pour la réalisation de son objectif.

C'est la raison pour laquelle nous désirons que le Conseil d'Administration soit composé, en plus des représentants du Gouvernement belge, des Gouvernements généraux du Congo et du Ruanda-Urundi, de représentants de nos universités belges et congolaises, des organismes parastatals et privés compétents dans la réalisation de l'œuvre poursuivie par le « Fonds Spécial Belge ».

Art. 2.

L'article 2 fixe les limites de l'activité du Fonds Spécial Belge à savoir :

1° Une action médicale généralisant à travers le Congo belge et le Ruanda-Urundi, la lutte contre la tuberculose, le paludisme et la lèpre, soit les grands fléaux qui menacent encore les populations indigènes;

2° L'action du Fonds est complémentaire à celle qui est réalisée par les services médicaux de ces deux territoires. L'article 4, § 2, fixe les modalités d'intervention à charge du Fonds.

deze oproep van de Eerste-Minister. Met eenparigheid van stemmen werd een dotatie van 50 miljoen frank goedgekeurd, waaraan door de Minister van Koloniën een krediet van 100 miljoen frank, dat uitgetrokken was op de buitengewone begroting voor 1930, werd toegevoegd.

**

Het voorstel dat wij U voorleggen strekt ertoe dit werk aan te vullen en te veralgemenen. Wij zijn ervan overtuigd dat het Belgische Parlement, nu zoals destijds, zijn goedkeuring niet zal weigeren.

Het voorstel wordt ingediend door parlementsleden van de drie traditionele partijen. Het wordt gesteund door een groot aantal collega's die echter, wegens het reglement van de Kamer, niet in de gelegenheid zijn het mede te ondertekenen. Wij zijn ervan overtuigd dat heel het land, door bemiddeling van onze nationale instellingen, gehoor zal geven aan deze aangrijpende oproep die wij doen in naam van de duizenden en duizenden die nu nog, bij gebrek aan voldoende verzorging, in Belgisch-Congo en in Ruanda-Urundi sterven.

In volle vertrouwen leggen wij U dit voorstel voor.

Toelichting op de artikelen.

Eerste artikel.

Bij het eerste artikel wordt aan het « Speciaal Belgisch Fonds » het karakter van publiekrechtelijk lichaam verleend.

Wij stellen dit karakter voor om te wijzen op het belang van wat België ten voordele van Belgisch-Congo en Ruanda-Urundi wil doen. Het ligt hoegenaamd niet in onze bedoeling, in Congo een nieuwe parastatale instelling op te richten naast de vele die reeds bestaan. Wij willen ons zelfs niet mengen in het werk dat door het Speciaal Belgisch Fonds wordt tot stand gebracht.

Het vormt, naast de Belgische Regering, het Gouvernement-generaal van Belgisch-Congo en van Ruanda-Urundi, een groot adviserend orgaan, dat gelast is het meest doeltreffende actieplan voor het bereiken van zijn doel aan te bevelen, te bestuderen, voor te stellen en in de hand te werken.

Daarom wensen wij dat de Raad van Beheer, behalve afgevaardigden van de Belgische Regering en het Gouvernement-generaal van Belgisch-Congo en van Ruanda-Urundi, ook vertegenwoordigers zou omvatten van onze Belgische en Congolese universiteiten en van de parastatale en particuliere instellingen die bevoegd zijn op het gebied van de werkzaamheden van het « Speciaal Belgisch Fonds ».

Art. 2.

Dit artikel begrenst de werking van het Speciaal Belgisch Fonds als volgt :

1° Een medische actie, waardoor de bestrijding van de tuberculose, de malaria en de melaatsheid, — de drie grote plagen die de inlandse bevolking nog bedreigen, — over gans Congo wordt veralgemeend;

2° De actie van het Fonds is een aanvulling van de actie, gevoerd door de medische diensten van de twee betrokken gebieden. In artikel 4, § 2, wordt bepaald onder welke voorwaarden tegemoetkomingen worden verleend ten laste van het Fonds.

Celui-ci intervient lorsqu'il est établi que les crédits affectés aux services médicaux atteignent au moins le pourcentage moyen des crédits établi pour les cinq exercices budgétaires précédents l'octroi du subside annuel.

Art. 3.

Il est consacré aux ressources du Fonds :

1° Une subvention annuelle fixée à $\frac{1}{2}$ % des dépenses de l'Etat Belge.

Pour quelles raisons avons-nous fixé ce pourcentage, soit environ 500 millions de francs par an.

Elle est simple, l'étude faite au cours de la mission effectuée en 1957, prouve qu'il faut au minimum 500 millions de francs par an, pour compléter et généraliser l'œuvre réalisée actuellement. La répartition des dépenses annuelles serait approximativement de 200 millions de francs par an pour la tuberculose, 200 millions de francs pour le paludisme et de 100 millions de francs pour la lèpre. Nous avons tenu à fixer un pourcentage afin de maintenir les possibilités d'action du Fonds au cours des années à venir.

2° Des donations, qui pourraient lui être faites.

3° Ce troisième paragraphe vise particulièrement l'aide que les grandes organisations et œuvres de santé belge, publiques et privées pourraient apporter au Fonds. Nous souhaitons même que ces grandes organisations prélèvent sur leurs ressources annuelles, un subside qui serait affecté à l'objectif poursuivi par le Fonds Spécial Belge.

Art. 4.

Par cet article, nous établissons d'une façon précise que les moyens financiers, prévus pour la présente proposition, sont mis à la disposition du Gouverneur général du Congo Belge et du Ruanda-Urundi.

Quand nous déclarons qu'il inspecte l'utilisation des moyens financiers, nous n'entendons par là qu'un rôle très restreint, à savoir que le Fonds surveillera si ces subsides ont bien une destination complémentaire, et sont affectés uniquement à la réalisation de l'œuvre poursuivie.

Comme nous l'avons déjà affirmé, cette œuvre est complémentaire à ce qui est réalisé par le Gouvernement général du Congo et du Ruanda-Urundi.

Les articles 5 à 17, de la section II, ne demandent aucun commentaire. Ils sont relatifs à l'organisation, aux attributions et aux pouvoirs du Fonds Spécial Belge. Ils correspondent aux statuts qui régissent les grands organismes parastataux du Congo Belge et du Ruanda-Urundi, tels que le Fonds du Bien-Etre Indigène (F. B. I.) et le Fonds Reine Elisabeth pour l'assistance médicale aux indigènes (F. O. R. E. A. M. I.).

Dit mag alleen dan gebeuren, wanneer vaststaat dat de kredieten bestemd voor de medische dienst procentueel ten minste gelijk zijn aan het gemiddelde percentage van deze kredieten gedurende de vijf begrotingsjaren voorafgaande aan de toekenning van de jaarlijkse subsidie.

Art. 3.

Het Fonds word gestijfd door middel van :

1° een jaarlijkse toelage, gelijk aan $\frac{1}{2}$ % van de uitgaven van de Belgische Staat.

Waarom hebben wij dit percentage genomen, dat neerkomt op circa 500 miljoen frank 's jaars ?

Eenvoudig omdat uit het onderzoek, ingesteld tijdens de in 1957 verrichte zending, is gebleken dat er ten minste 500 miljoen frank per jaar nodig zijn om het thans ondernomen werk aan te vullen en te veralgemenen. De jaarlijkse uitgaven zouden nagenoeg als volgt worden verdeeld : 200 miljoen frank voor de tuberculose, 200 miljoen frank voor de malaria en 100 miljoen frank voor de melaatsheid. Wij stonden erop een percentage te bepalen, ten einde de actiemogelijkheden van het Fonds in de toekomst zeker te stellen.

2° Schenkingen die aan het Fonds mochten gedaan worden.

3° Deze derde paragraaf heeft inzonderheid betrekking op de hulp die de grote Belgische openbare en particuliere werken en organisaties voor gezondheidszorg aan het Fonds zouden kunnen verlenen. Het is zelfs onze wens dat deze grote organisaties jaarlijks een bedrag op hun inkomsten zouden afnemen dat voor het door het Speciaal Belgisch Fonds beoogde doel zou aangewend worden.

Art. 4.

Dit artikel bepaalt op nauwkeurige wijze dat de bij dit voorstel bedoelde financiële middelen ter beschikking van de Gouverneur-generaal van Belgisch-Congo en van Ruanda-Urundi worden gesteld.

Met de controle op de aanwending bedoelen wij een zeer beperkte taak, namelijk dat het Fonds zal nagaan of deze subsidies werkelijk een aanvullende bestemming krijgen en uitsluitend gebruikt worden voor de verwezenlijking van het beoogde doel. Zoals wij reeds hebben betoogd is dit doel een aanvulling van hetgeen gedaan wordt door het Gouvernement-generaal van Congo en van Ruanda-Urundi.

De artikelen 5 tot 17 van sectie II vragen geen commentaar. Zij hebben betrekking op de oprichting, de bevoegdheid en de taak van het Speciaal Belgisch Fonds. Zij stemmen overeen met de statuten van de grote parastatale instellingen van Belgisch-Congo en van Ruanda-Urundi, als daar zijn : het Fonds voor Inlands Welzijn en het Fonds Koningin Elisabeth voor de geneeskundige hulp aan de inlanders.

H. WILLOT.

PROPOSITION DE LOI

SECTION I.

Constitution, but, voies et moyens.

Article premier.

Il est créé un établissement public dénommé : « Fonds Spécial Belge pour la Santé au Congo et au Ruanda-Urundi ».

Son siège est établi dans l'agglomération bruxelloise.

Art. 2.

Le Fonds Spécial pour la Santé au Congo et au Ruanda-Urundi a pour objet de financer dans ces deux territoires le développement d'une action médicale en faveur des indigènes, particulièrement la lutte contre la tuberculose, le paludisme, la lèpre et les maladies infantiles, selon un programme fixé périodiquement par le Conseil d'Administration en accord avec le Ministre des Colonies.

Cette action est complémentaire à celle qui est menée traditionnellement par les services médicaux de ces deux territoires.

Art. 3.

Les ressources du Fonds sont constituées par :

1° Les subventions mises annuellement à sa disposition par le budget des Dépenses ordinaires de l'Etat Belge. Celles-ci se montent au minimum à $\frac{1}{2}$ % du montant global du budget des Voies et Moyens;

2° Les libéralités qui lui seraient faites par acte entre vifs ou par testament :

— L'acceptation de ces libéralités doit être approuvée par le Ministre des Colonies;

— L'acceptation provisoire des donations entre vifs faite par les organes légaux des institutions et notifiée par lettre recommandée au donateur, lie les parties, sous réserve de l'approbation ultérieure du Ministre des Colonies.

3° Tous autres apports que le Fonds pourrait se procurer, sous réserve de l'approbation du Ministre des Colonies.

Art. 4.

Le Fonds met les moyens financiers nécessaires à l'exécution de son objet social à la disposition respectivement du Gouverneur général du Congo Belge et du Gouverneur du Ruanda-Urundi. Il en inspecte l'utilisation.

En exécution de l'alinéa 2 de l'article 11, l'intervention du Fonds est subordonnée au maintien, aux budgets ordinaires et extraordinaires du Congo Belge et du Ruanda-Urundi, pendant la durée d'application de la présente loi, de crédits affectés aux services médicaux dont le montant, par rapport au montant global des budgets ordinaires des deux territoires, atteint au moins le pourcentage moyen de ces crédits établi pour les cinq exercices budgétaires précédents.

WETSVOORSTEL

SECTIE I.

Oprichting, doel, middelen.

Eerste artikel.

Er wordt een publiekrechtelijk lichaam opgericht, onder de benaming : « Speciaal Belgisch Fonds voor de Gezondheid in Congo en Ruanda-Urundi ».

De zetel ervan is in de Brusselse agglomeratie gevestigd.

Art. 2.

Het Speciaal Fonds voor de Gezondheid in Congo en Ruanda-Urundi heeft ten doel in deze beide gebieden de ontwikkeling te financieren van een medische actie ten bate van de inlanders, met name ter bestrijding van tuberculose, malaria, melaatsheid en kinderziekten, volgens een programma dat door de Raad van Beheer, na overleg met de Minister van Koloniën, periodiek wordt vastgesteld.

Deze actie vult diegene aan welke, traditioneel door de medische diensten van genoemde gebieden wordt gevoerd.

Art. 3.

Het Fonds put zijn middelen uit :

1° De toelagen die jaarlijks tot zijn beschikking worden gesteld op de begroting van de gewone uitgaven van de Belgische Staat. Deze toelagen bedragen ten minste $\frac{1}{2}$ % van het globale bedrag der Rijksmiddelenbegroting.

2° De schenkingen die het ontvangt door akte onder levenden of door testament.

— De aanvaarding van deze schenkingen moet door de Minister van Koloniën worden goedgekeurd;

— De voorlopige aanvaarding van de schenkingen onder levenden door de wettelijke organen van de instellingen, bij aangetekend schrijven aan de schenker betekend, bindt partijen onder voorbehoud van de latere goedkeuring van de Minister van Koloniën.

3° Alle andere inkomsten die het Fonds zich kan verschaffen, behoudens goedkeuring door de Minister van Koloniën.

Art. 4.

Het Fonds stelt de geldmiddelen, nodig ter verwezenlijking van zijn maatschappelijk doel, ter beschikking respectievelijk van de Gouverneur-generaal van Belgisch-Congo en van de Gouverneur van Ruanda-Urundi. Het houdt toezicht op de aanwending ervan.

Ter voldoening aan artikel 11, lid 2, wordt de tegemoetkoming van het Fonds slechts verleend op voorwaarde dat op de gewone en buitengewone begrotingen van Belgisch-Congo en Ruanda-Urundi tijdens de ganse duur van de toepassing van deze wet kredieten voor de medische diensten worden uitgetrokken, waarvan het bedrag ten opzichte van het globale bedrag der gewone begrotingen van beide gebieden ten minste gelijk is aan het gemiddelde percentage van deze kredieten, zoals zij waren vastgesteld voor de vijf vorige begrotingsjaren.

SECTION II.

Les organes du Fonds, leurs attributions
et leurs pouvoirs.

Art. 5.

Le Fonds Spécial pour la santé au Congo Belge et au Ruanda-Urundi est administré par un Conseil d'Administration.

Il est représenté envers les tiers par le Président du Conseil d'Administration ou par son délégué.

Les actions judiciaires sont intentées et défendues à la poursuite et diligence du Président du Conseil d'Administration ou de son délégué.

Art. 6.

1° Le Conseil d'Administration se compose d'un Président et de quinze membres, au minimum, et de vingt, au maximum, nommés par le Roi, pour une période de six ans renouvelable.

2° Le Président peut être choisi en dehors du Conseil.

Le Conseil désigne deux de ses membres pour assumer la charge de Vice-Président.

Le Conseil d'Administration choisit en son sein un Comité de Direction composé du Président, des deux Vice-Présidents, et de cinq membres.

Le Président du Conseil d'Administration préside aussi le Comité de Direction.

Le mandat du Président, des Vice-Présidents et des membres du Comité de Direction prend fin en même temps que leur mandat au Conseil d'Administration.

Art. 7.

Le Ministre des Colonies, le Gouverneur général et le Médecin en chef de la Colonie, assistent de droit aux séances du Conseil d'Administration et du Comité de Direction. Ils y ont voix délibérative.

Lorsque le Ministre des Colonies assiste aux séances, il en assume la présidence.

Les décisions du Conseil d'Administration et du Comité de Direction sont prises à la majorité simple des voix.

En cas de partage des voix, celle du Président est prépondérante.

En cas de vacance d'un mandat par démission, décès ou pour toute autre cause, le successeur du membre défaillant achève le mandat de celui-ci.

Art. 8.

Le Ministre des Colonies peut déléguer aux séances du Conseil d'Administration et du Comité de Direction un ou plusieurs fonctionnaires de son Département, qui y ont voix consultative.

Les membres empêchés d'assister à une réunion du Conseil d'Administration ou du Comité de Direction peuvent s'y faire représenter par un autre membre du même collège. Dans ce cas, une même personne ne peut exercer qu'une seule délégation.

SECTIE II.

De organen van het fonds, hun taak
en bevoegdheden.

Art. 5.

Het Speciaal Fonds voor de Gezondheid in Belgisch-Congo en Ruanda-Urundi wordt beheerd door een Raad van Beheer.

Tegenover derden wordt het vertegenwoordigd door de Voorzitter van de Raad van Beheer of diens gemachtigde.

Zijn optreden als eisende of verwerende partij bij rechtsvorderingen geschiedt op benaarstiging van de Voorzitter van de Raad van Beheer of van diens gemachtigde.

Art. 6.

1° De Raad van Beheer bestaat uit een Voorzitter en ten minste vijftien en ten hoogste twintig leden, die door de Koning worden benoemd voor een periode van zes jaar. Deze periode kan worden vernieuwd.

2° De Voorzitter kan buiten de Raad worden gekozen.

De Raad wijst twee van zijn leden aan voor het ambt van Ondervoorzitter.

De Raad van Beheer kiest uit zijn midden een Bestuurscomité, dat bestaat uit de Voorzitter, de twee Ondervoorzitters en vijf leden.

De Voorzitter van de Raad van Beheer is ook voorzitter van het Bestuurscomité.

Het mandaat van de Voorzitter, de Ondervoorzitters en de leden van het Bestuurscomité eindigt tegelijkertijd met hun mandaat in de Raad van Beheer.

Art. 7.

De Minister van Koloniën, de Gouverneur-generaal en de Hoofdgeneesheer van de Kolonie wonen van rechtswege de vergaderingen van de Raad van het Directiecomité bij en hebben er beslissende stem.

Wanneer de Minister van Koloniën de vergaderingen bijwoont neemt hij het voorzitterschap waar.

De beslissingen van de Raad van Beheer en van het Directiecomité worden genomen bij gewone meerderheid van stemmen.

Bij staking van stemmen is de stem van de Voorzitter beslissend.

Wanneer een mandaat vacant wordt ten gevolge van ontslag, overlijden of gelijk welke andere oorzaak, wordt het mandaat van het weggefallen lid door diens opvolger vervuld tot het ten einde is.

Art. 8.

De Minister van Koloniën kan één of meer ambtenaren van zijn departement met beslissende stem delegatie verlenen voor de vergaderingen van de Raad van Beheer en van het Directiecomité.

De leden die verhinderd zijn een vergadering van de Raad van Beheer of van het Directiecomité bij te wonen kunnen zich laten vervangen door een ander lid van hetzelfde college. In dat geval mag dezelfde persoon slechts één andere persoon vertegenwoordigen.

Art. 9.

Le Conseil d'Administration peut décider, avec l'approbation royale, d'accorder des émoluments, des indemnités, des jetons de présence ou d'autres avantages, au Président et aux membres du Conseil d'Administration et du Comité de Direction.

Le Roi en fixe le montant ou la nature.

Art. 10.

En vue d'assurer la gestion administrative de la Fondation, un Secrétaire général est nommé par le Roi, sur proposition du Conseil d'Administration, approuvée par le Ministre des Colonies.

Le Secrétaire général est obligatoirement choisi en dehors du Conseil d'Administration et nommé pour une période de cinq ans, renouvelable.

Le Roi fixe ses émoluments, ainsi que la nature et le montant des autres avantages accordés à ses fonctions.

Le Secrétaire général assiste avec voix consultative aux séances du Conseil d'Administration et du Comité de Direction. Il assume les fonctions de Secrétaire de ces collèges.

Art. 11.

Le Conseil d'Administration a les pouvoirs nécessaires pour la réalisation de l'objet du Fonds.

En accord avec le Ministre des Colonies, il établit le programme d'action du Fonds.

Il arrête le règlement d'ordre intérieur du Fonds et le soumet à l'approbation du Ministre des Colonies.

Ce règlement détermine, notamment :

- 1° le fonctionnement du Conseil d'Administration;
- 2° le fonctionnement et les attributions du Comité de Direction;
- 3° les attributions et obligations du Secrétaire général.

Le Conseil d'Administration détermine le statut du personnel du Fonds dans un règlement soumis à l'approbation du Ministre des Colonies.

Art. 12.

La tutelle générale sur les actes du Fonds est exercée par un Commissaire du Gouvernement, nommé par le Ministre des Colonies parmi les fonctionnaires de son Département.

Le Commissaire du Gouvernement peut prendre dans les huit jours son recours auprès du Ministre des Colonies contre toute décision du Conseil d'Administration ou du Comité de Direction que serait contraire à la présente loi, aux arrêtés d'exécution, au règlement organique du Fonds ou à l'intérêt général.

Ce recours est suspensif.

La décision devient exécutoire si dans un délai de quinze jours, le Ministre des Colonies n'a pas donné suite au recours.

Ces délais sont francs et comptent à partir du jour où la décision est venue à la connaissance du Commissaire du Gouvernement, soit par la notification qui lui est faite, soit

Art. 9.

De Raad van Beheer mag, mits goedkeuring door de Koning, beslissen emolumenten, vergoedingen, presentiegeld of andere voordelen toe te kennen aan de Voorzitter en aan de leden van de Raad van Beheer en van het Directiecomité.

De Koning stelt het bedrag en de vorm ervan vast.

Art. 10.

Om het administratief beheer waar te nemen benoemt de Koning een Secretaris-generaal, op de voordracht van de Raad van Beheer en met goedkeuring van de Minister van Koloniën.

De Secretaris-generaal moet worden gekozen buiten de Raad van Beheer en wordt benoemd voor een tijdperk van vijf jaar. Zijn mandaat is vernieuwbaar.

De Koning stelt zijn emolumenten alsmede de aard en het bedrag van de andere aan zijn ambt verbonden voordelen vast.

De Secretaris-generaal neemt met adviserende stem aan de vergaderingen van de Raad van Beheer en van het Directiecomité deel. Hij treedt op als Secretaris van deze vergaderingen.

Art. 11.

De Raad van Beheer heeft de nodige bevoegdheden om het doel van het Fonds te verwezenlijken.

Hij stelt na overleg met de Minister van Koloniën het actieprogramma van het Fonds op.

Hij bepaalt het reglement van orde van het Fonds en legt het ter goedkeuring voor aan de Minister van Koloniën.

Dit reglement bepaalt met name :

- 1° de werking van de Raad van Beheer;
- 2° de werking en de bevoegdheden van het Directiecomité;
- 3° de bevoegdheden en verplichtingen van de Secretaris-generaal.

De Raad van Beheer bepaalt de status van het personeel van het Fonds in een reglement dat ter goedkeuring aan de Minister van Koloniën wordt voorgelegd.

Art. 12.

De algemene voogdij op de handelingen van het Fonds wordt uitgeoefend door een Regeringscommissaris, die door de Minister van Koloniën onder de ambtenaren van zijn Departement wordt benoemd.

De Regeringscommissaris mag binnen acht dagen bij de Minister van Koloniën hoger beroep instellen tegen alle beslissingen van de Raad van Beheer of van het Directiecomité die in strijd mochten zijn met deze wet, met de uitvoeringsbesluiten, met het reglement tot inrichting van het Fonds of met het algemeen belang.

Dit beroep heeft schorsende kracht.

De beslissing is uitvoerbaar indien de Minister van Koloniën binnen vijftien dagen geen gevolg heeft gegeven aan het beroep.

Deze termijnen worden in vrije dagen berekend, met ingang van de dag waarop de beslissing ter kennis van de Regeringscommissaris is gekomen, hetzij door kennisgeving,

par sa présence à la réunion du Conseil d'Administration ou du Comité de Direction où elle a été prise.

Le Commissaire du Gouvernement a tous les pouvoirs nécessaires pour l'accomplissement de sa mission.

Il peut assister aux séances du Conseil d'Administration et du Comité de Direction et y a voix consultative.

Art. 13.

Un Commissaire aux comptes, soumis à l'autorité du Ministre des Colonies, est nommé par celui-ci auprès du Fonds.

Il a un droit illimité de surveillance et de contrôle sur toutes les opérations comptables, sans pouvoir s'immiscer dans la gestion du Fonds.

Il peut prendre connaissance, sans déplacement, des livres, de la correspondance, des procès-verbaux et de toutes les écritures généralement quelconques de l'Institut. Il fait rapport sur sa mission au Conseil d'Administration au moins une fois par an, lors de la confection du bilan et du compte de résultats.

Ses rapports sont communiqués au Commissaire du Gouvernement.

Le Commissaire aux comptes peut être chargé par le Ministre des Colonies de certifier la régularité de certaines catégories d'écritures.

Art. 14.

Le Gouverneur-général et le Gouverneur du Ruanda-Urundi sont chargés, chacun pour ce qui concerne le territoire placé sous son autorité, de la réalisation des programmes.

Ces autorités pourront faire appel, pour les tâches d'exécution, à la collaboration d'organismes scientifiques ou philanthropiques, publics ou privés, qui en fait, ou en vertu de leurs statuts contribuent, sans but lucratif, à l'amélioration de la santé des indigènes du Congo Belge et du Ruanda-Urundi.

Art. 15.

Le Gouverneur général du Congo Belge et le Gouverneur du Ruanda-Urundi établissent, chacun pour le territoire soumis à son autorité, ce programme d'activité pour l'exercice suivant, ainsi que les prévisions budgétaires s'y rapportant.

Ces projets sont transmis au Conseil d'Administration avant le 31 mai de l'année en cours.

Le Gouverneur général du Congo Belge et le Gouverneur du Ruanda-Urundi font annuellement un rapport sur l'utilisation des ressources provenant du Fonds Spécial pendant l'année écoulée. Ce rapport est transmis au Conseil d'Administration avant le 31 août de l'exercice en cours.

L'année financière commence le 1er janvier.

La comptabilité budgétaire est tenue par exercice.

Les opérations relatives à un exercice peuvent se poursuivre pendant l'année suivante.

Les règlements administratifs et comptables sont soumis par le Conseil d'Administration au Ministre des Colonies et fixés par arrêté ministériel.

hetzij tijdens een vergadering van de Raad van Beheer of van het Directiecomité die de beslissing, in tegenwoordigheid van de Regeringscommissaris, genomen heeft.

De Regeringscommissaris beschikt over alle bevoegdheid die nodig is om zijn taak uit te voeren.

Hij mag de vergaderingen van de Raad van Beheer en van het Directiecomité bijwonen en heeft er adviserende stem.

Art. 13.

De Minister van Koloniën benoemt bij het Fonds een Financiële Commissaris, die onder zijn gezag staat.

De Financiële Commissaris heeft een onbeperkt recht van toezicht en controle op alle rekenplichtige verrichtingen, zonder dat hij zich evenwel mag mengen in het beheer van het Fonds.

Hij mag ter plaatse kennis nemen van de boekhouding, de correspondentie, de notulen en onverschillig welke stukken van het Instituut. Hij brengt ten minste éénmaal per jaar bij de Raad van Beheer verslag uit ter gelegenheid van het opmaken van de balans en van de uitkomstenrekening.

Zijn verslagen worden medegedeeld aan de Regeringscommissaris.

De Financiële Commissaris kan door de Minister van Koloniën belast worden met de waarmerking van sommige soorten van boekingen.

Art. 14.

De Gouverneur-generaal en de Gouverneur van Ruanda-Urundi zijn belast met de uitvoering van de programma's, elk wat het onder hun gezag geplaatste gebied betreft.

Voor de uitvoeringstaken mogen deze autoriteiten een beroep doen op de medewerking van openbare of particuliere wetenschappelijke of filantropische instellingen, die in feite of krachtens hun statuten zonder winst oogmerk medewerken aan de geneeskundige verzorging van de inlanders van Belgisch-Congo en van Ruanda-Urundi.

Art. 15.

De Gouverneur-generaal van Belgisch-Congo en de Gouverneur van Ruanda-Urundi stellen, elk voor het onder hun gezag geplaatste gebied, het werkingsprogramma op voor het volgende dienstjaar, alsmede de overeenstemmende begrotingsramingen.

Deze ontwerpen worden aan de Raad van Beheer voorgelegd vóór 31 mei van het lopende jaar.

De Gouverneur-generaal van Belgisch-Congo en de Gouverneur van Ruanda-Urundi brengen jaarlijks verslag uit over het gebruik van de geldmiddelen uit het Speciaal Fonds tijdens het verlopen jaar. Dit verslag wordt vóór 31 augustus van het lopende dienstjaar aan de Raad van Beheer overgemaakt.

Het boekjaar begint op 1 januari.

De budgetaire boekhouding wordt per boekjaar gevoerd.

De verrichtingen betreffende een boekjaar mogen tijdens het volgende jaar worden voortgezet.

De administratieve en boekhoudingsreglementen worden door de Raad van Beheer aan de Minister van Koloniën voorgelegd en bij ministerieel besluit vastgesteld.

Art. 16.

Les comptes annuels de gestion, clôturés à la date du 31 décembre, sont soumis avec les pièces justificatives à la Cour des Comptes endéans les trente jours de leur approbation par le Ministre des Colonies.

Art. 17.

La présente loi entre en vigueur le 1er janvier 1958.

Art. 16.

De op 31 december gesloten beheersrekeningen worden samen met de bewijsstukken binnen dertig dagen na de goedkeuring ervan door de Minister van Koloniën aan het Rekenhof voorgelegd.

Art. 17.

Deze wet treedt in werking op 1 januari 1958.

H. WILLOT,
H. LAHAYE,
G. BOHY,
G. GILLES DE PÉLICHY,
E. DEMUYTER,
G. HOYAUX.
